

Ježíšův příběh mění životy

Texty na tento týden

Ef 2,1–10; 1J 4,7–11; Mk 5,1–20; Žd 10,19–22; Ga 2,20; 1K 1,30

Základní verš

„Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.“ (1J 5,13)

V předchozích lekcích jsme si už ukázali, že nic nevypovídá o moci evangelia tak silně jako změněný život. Můžeme vést teologické spory, můžeme se dohadovat o jednotlivých věroučných bodech a zpochybňovat přístup k Bibli, ale je velmi těžké zpochybnit osobní svědectví o tom, co Ježíš v našem životě vykonal.

Svědčit znamená podělit se o to, co víme o Ježíši. Znamená to, že druhým lidem řekneme, co Ježíš pro nás znamená a co pro nás udělal. Pokud však naše svědectví spočívá pouze ve snaze dokázat, že to, čemu věříme my, je správné, zatímco vše, čemu věří ostatní, správné není, pak se setkáme s velkým odporem. Pokud však naše svědectví o Ježíši vyvěrá ze srdce, které bylo proměněno jeho milostí, nadšeno jeho láskou a ohromeno jeho pravdou, pak zapůsobí na ostatní to, jak silně setkání s Ježíšem ovlivnilo náš život. Pravda, která mění životy, má obrovský vliv.

Jestliže je Kristus centrem každého našeho věroučného bodu a pokud vždy, když druhým svědčíme o své víře, odrážíme jeho charakter, lidé, se kterým mluvíme o Bibli, mnohem snadněji přijmou Boží slovo.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

JEŽÍŠ – ZÁKLAD NAŠEHO SVĚDECTVÍ

¹I vy jste byli mrtví pro své viny a hříchy, ²v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu. ³I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní. ⁴Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, ⁵probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni! ⁶Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, ⁷aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši. ⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,1–10)

Osobní studium

Jako křesťané máme každý z nás svou osobní zkušenost, o kterou se můžeme podělit – jak Kristus změnil náš život a co pro nás udělal.

Jak apoštol Pavel charakterizuje v úvodních verších stav člověka předtím, než poznal Krista, a když jej potom přijal za svého Spasitele?

Před poznáním Krista (Ef 2,1–3).

Po přijetí Krista (Ef 2,4–10).

Jaká obdivuhodná změna! Před poznáním Krista jsme byli „mrtví pro své viny a hříchy, v nichž jsme žili podle běhu tohoto světa ... žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy“. Jednoduše, před tím, než jsme poznali Krista, jsme byli ztraceni a bloudili jsme životem bez cíle.

Možná jsme čas od času zažívali pocit štěstí, ale přesto se v nás šířila úzkost, prázdnota a postrádali jsme smysl našeho života. Setkání s Kristem a prožití dotyku jeho lásky všechno změnilo. Nyní opravdu žijeme. Díky jeho dobrotě a milosti, kterou nám každodenně projevuje, jsme přijali dar spasení. Bůh nás „vzkřísil a spolu s ním [s Kristem] uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši“. V Kristu náš život našel nový cíl a smysl. Jak napsal Jan: V něm byl život a život byl světlo lidí.“ (J 1,4)

Uvažuj znovu o textu Ef 2,10. Co tento verš říká o původu a významu dobrých skutků v životě křesťana? Jak rozumíš této myšlence v kontextu spasení z milosti a ospravedlnění vírou „bez skutků zákona“ (Ř 3,28)?

Aplikace

Jak se tvůj život změnil díky Kristu? Možná si toho nejsi vědom, ale tvá zkušenost může někomu pomoci poznat a přijmout Krista. Jak bys změnu, kterou jsi prožil, vyjádřil v krátkém svědectví?

PROMĚŇUJÍCÍ MOC OSOBNÍ ZKUŠENOSTI

⁷Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. ⁸Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. ⁹V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. ¹⁰V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět smíření za naše hříchy. ¹¹Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat. ¹²Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle. (1J 4,7–12)

Osobní studium

Zebedeovy syny, Jakuba a Jana, znali lidé jako „syny hromu“ (Mk 3,17). Tuto přezdívku jim dal samotný Ježíš. Příkladem Janovy výbušné povahy je událost, která se odehrála, když Ježíš a učedníci putovali přes Samařsko. Při hledání noclehu se v samařské vesnici setkali s odmítnutím, které pramenilo z předsudků Samařanů vůči Židům (L 9,52-53).

Jakub a Jan byli přesvědčeni, že naši správné řešení vzniklé situace. „Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: ‚Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?‘“ (L 9,54) Ježíš však bratry napomenul a spolu s ostatními učedníky v klidu opustil vesnici. Ježíš přišel jednat s lidmi laskavě, ne používat ničící zbraně.

Pod vlivem Ježíšovy lásky se vznětlivý a hněvivý Jan postupně změnil v laskavého, dobromyslného a soucitného muže. V 1. Janově listu se slovo láska nachází téměř čtyřicetkrát (a v odvozených formách až padesátkrát).

Uvažuj o následujících verších. Co tyto texty vypovídají o Janově zkušenosti a o změ-

ně, která se udála v jeho životě díky vztahu s Ježíšem?

1J 1,1–4

1J 3,1

1J 4,7–11

1J 5,1–5

Ve vesmíru platí věčný princip, který je pěkně vyjádřen následujícími slovy: „Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat ho.“ (DA 22; TV 10)

Když se odevzdáme Kristu, jeho láska bude naším prostřednictvím působit i na druhé lidi. Největším svědectvím křesťanství je změna života. Neznamená to, že nebudeme dělat chyby. Možná občas také přestaneme být zprostředkovateli lásky a milosti. Změněný život však znamená, že z nás stále víc bude vyzařovat Kristova láska a že budeme požehnáním pro lidi kolem nás.

Aplikace

Odráží se ve tvém životě Kristova láska? Jak tuto lásku pociťují lidé kolem tebe?

JEŽÍŠ MĚNÍ ŽIVOTY

¹⁸Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl být s ním. ¹⁹Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval.“ ²⁰Ten člověk odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili. (Mk 5,18–20)

Osobní studium

Kdo byli první misionáři, které Ježíš vyslal? Nebyl to nikdo z jeho dvanácti. Nebyl to ani nikdo ze skupiny jeho dlouhodobých následovníků. Prvními Ježíšovými misionáři byli posedlí, kteří ještě před pár hodinami byli hrozbou pro své okolí a zasévali strach do srdcí místních vesničanů.

Jeden z těchto posedlých dokázal přetrhnout řetězy, kterými byl spoután, nelidsky křičel a ubližoval si ostrými kameny. Stav, který bylo vidět navenek, byl jen obrazem strašlivé agónie, která se odehrávala uvnitř (Mt 8,28.29; Mk 5,1–5).

Potom se však setkali s Ježíšem a jejich životy se zcela změnily. Už nikdy nebyli jako předtím. Ježíš z nich vyhnal demony, kterým dovolil vejít do vepřů, a ti se následně vrhli ze srázu do moře (Mt 8,32–34; Mk 5,13.14).

Ježíš svou proměňující moc vysvobodil a uzdravil posedlé muže a ti začali znovu naplno žít. Lidé z města je našli sedět u Je-

žíšových nohou a poslouchat každé slovo vycházející z Učitelových úst. Za zmínku stojí, že zatímco Matoušovo evangelium hovoří o dvou mužích, Marek se zaměřuje pouze na jednoho z nich. Hlavní myšlenka však zůstává stejná: Ježíš je zachránil a změnil – tělesně, duševně i duchovně.

Přemýšlej o úvodním textu. Je zřejmé, že tento nově obrácený člověk chtěl zůstat s Ježíšem. Co mu však Kristus řekl?

„Dva uzdravení posedlí byli prvními misionáři, které Ježíš vyslal zvěstovat evangelium do Desetiměstí. Jen chvíli měli možnost seznámit se s Kristovým učením. Nikdy neslyšeli žádné jeho kázání. Nemohli učit lidi tak jako učedníci, kteří byli s Kristem každý den. Sami však byli živým důkazem toho, že Ježíš je Mesiáš. Mohli svědčit o tom, co poznali, co sami viděli a slyšeli, o tom, jak sami na sobě pocítili jeho moc. To může činit každý, koho se dotkla Boží milost.“ (DA 340; TV 216) Jejich svědectví připravilo celou tuto oblast na přijetí Ježíšova učení. I taková může být moc osobního svědectví.

Aplikace

Jaká je tvá zkušenost s osobním svědectvím jiného člověka? Jak na tebe působí, když vidíš někoho, jehož život se díky evangeliu dramaticky změnil?

SVĚDECTVÍ A JISTOTA

¹¹A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. ¹²Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. ¹³Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život. (1J 5,11–13)

Osobní studium

Jaké ujištění o věčném životě nám dává Písmo? Jakou jistotu ti to dává pro vydávání svědectví o spasení v Kristu? Uvažuj o tom i v kontextu následujících veršů.

1J 5,11–13

Žd 10,19–22

1K 15,12

Pokud sami neprožíváme jistotu spasení v Kristu, je prakticky nemožné vydávat svědectví o tom, co pro nás Kristus udělal. Nemůžeme se přece dělit o něco, co nemáme. Samozřejmě, existují ustaraní křesťané, kteří žijí ve stavu neustálé nejistoty a neustálých pochybností, zda někdy budou dost dobří, aby mohli být spaseni. Martin Luther řekl: „Když se na sebe dívám, nechápu, jak mohu být zachráněn. Ale když se dívám na Krista, nevím, jak bych mohl být ztracen.“ Hospodino slova již mnoho staletí ujišťují: „Obratíte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.“ (Iz 45,22)

Náš dobrý Pán chce, abychom se všichni mohli radovat ze spasení, které nám

nabízí. Touží, abychom na vlastní kůži a ve vlastním nitru pocítili, co to znamená, když je člověk ospravedlněn jeho milostí a osvobozen od odsouzení, které přináší vina způsobena hříchem. Apoštol Pavel píše: „Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.“ (Ř 5,1) Zároveň dodává, že můžeme mít jistotu, že již „není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši“ (Ř 8,1). A apoštol Jan potvrzuje, že „kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život“ (1J 5,12).

Pokud jsme vírou přijali Ježíše a on prostřednictvím Ducha svatého přebývá v našem srdci, můžeme každý den prožívat jistotu věčného života. Neznamená to, že když jsme jednou přijali Boží milost a Kristovo spasení, nemůžeme už o něj nikdy přijít (viz 2Pt 2,18–22; Žd 3,6; Zj 3,5). V každé chvíli našeho života máme svobodnou vůli od Krista odejít. Ale když jsme jednou okusili jeho lásku a pochopili hloubku jeho oběti, nikdy bychom se neměli rozhodnout odejít od toho, který nás tak nesmírně miluje. Naopak, každý den budeme hledat možnosti, jak se podělit i s ostatními o milost, kterou jsme v Kristu přijali.

Aplikace

Jak bys právě teď odpověděl na otázku, která často zaznívá z kazatelen: „Máš jistotu spasení v Kristu?“ Pokud ano, na čem je tato tvá jistota založena? Odkud pramení? Pokud tuto jistotu nemáš, co je důvodem tvé nejistoty? Jak bys mohl tuto jistotu získat?

NADĚJE, O KTEROU STOJÍ ZA TO SE DĚLIT

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. (Ga 2,20)

Osobní studium

Přijetí Krista vyžaduje z naší strany určité oběti. Ježíš nás vyzývá, abychom se vzdali některých věcí. On sám řekl, co to znamená následovat ho: Kdo chce jít za mnou, zapří sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.“ (L 9,23) Smrt na kříži je bolestivou smrtí. Když svůj život podřídíme Kristově výzvě a „starý člověk“ ovládaný hříchem je ukřížován (viz Ř 6,6), je to bolestivé. Může nás bolet, když se vzdáváme svých nesprávných vnitřních tužeb a dlouholetých návyků, ale odměna tuto bolest výrazně převažuje.

Mocné svědectví, které má sílu změnit životy lidí, se zaměřuje na to, co pro nás Kristus vykonal, ne čeho jsme se my museli vzdát. Soustředí se na jeho oběť, ne na naše „obětování se“. Kristus nás totiž nikdy nevyzývá, abychom se vzdali něčeho, co by nebylo v našem nejlepším zájmu opustit.

V dějinách křesťanství se však setkáváme s velkým množstvím příběhů těch, kteří museli pro Krista přinést nesmírné oběti. Neznamená to, že si tím zasloužili spase- ní nebo že jim taková oběť (jakkoli neso-

becká) získala před Bohem nějaké zásluhy. Ve většině případů to bylo tak, že když si lidé uvědomili, co pro ně Kristus vykonal, byli ochotni obětovat cokoli, aby mohli poslechnout Boží povolání v jejich životě.

Naše svědectví je vždy založeno na tom, co pro nás Kristus vykonal. Na základě následujících textů uveď některé příklady darů jeho milosti.

J 1,12

J 10,10

J 14,27

1K 1,30

Ve světle uvedených textů uvažuj o tom, co pro tebe osobně Kristus udělal. Možná jsi oddaným křesťanem už velmi dlouho, nebo jsi naopak prožil dramatické obrácení nedávno. Zamysli se nad tím, jak dobrý byl vůči tobě Kristus. Jak tě naplnil klidem a radostí. Jaké nasměrování dal tvému životu. Přemýšlej i o době, kdy ti dal sílu překonat těžké životní situace.

Aplikace

Vyzval tě Bůh k tomu, abys přinesl nějakou oběť pro Krista? Co ses naučil ze své zkušenosti? V čem může být tvá zkušenost povzbuzením pro druhé?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Prekvapený zástup se tísnil kolem Ježíše, ale jeho životodárnou moc si vůbec neuvědomoval. Trpící žena, která se ho s vírou v uzdravení dotkla, však tuto moc pocítila. Podobně je tomu i v duchovních věcech. Nezúčastněné hovory o náboženství, modlitby bez vnitřní touhy po naplnění a bez živé víry nemají žádný význam. Formální víra v Krista, která ho uznává pouze jako Spasitele světa, nikdy nemůže člověka uzdravit. Víra, která vede ke spasení, není pouhým souhlasem rozumu s pravdou. ... Nestačí věřit zprávám o Kristu, musíme věřit v Krista. Pomoci nám může jedině víra v Krista jako osobního Spasitele, víra, kterou si přivlastníme jeho zásluhy.

Povolává nás, abychom vyznávali jeho věrnost, a tím zjevovali světu Krista. Máme svědčit o jeho milosti, kterou zvěstovali Boží poslové v dávných dobách. Nejúčinnějším svědectvím je pak naše osobní zkušenost. Božími svědky se stáváme tehdy, když se na nás projeví působení Boží moci. Každý člověk žije jiný život a prožívá jiné zkušenosti než ostatní. Bůh si přeje, aby chvála, kterou mu vzdáváme, vyvěrala z našich srdcí. Osobní projev vděčnosti za jeho milost spolu s křesťanským životem má obrovský význam pro záchranu dalších lidí.“ (DA 347; TV 220)

Otázky k rozhovoru

1. Čím se vyznačuje přesvědčivé svědectví? Přečtěte si Pavlovu řeč před Agrippou (Sk 26,1–23). Co tvořilo základ tohoto svědectví?
2. Proč má podle vás takovou moc naše vyznání toho, co pro nás osobně Kristus vykonal? Jak byste odpověděli na následující otázku: Dobře, to jsi prožil ty, ale co když já takovou zkušenost nemám? Proč by mě právě tvoje zkušenost měla dovést k následování Ježíše?
3. Čemu byste se chtěli vyhnout, vyprávíte-li nevěřícímu člověku o své víře?
4. Uvažujte o otázce týkající se jistoty spasení. Proč je tak důležitou součástí křesťanské zkušenosti? Jak můžeme s důvěrou prožívat jistotu spasení, a zároveň nebýt pyšní nebo dokonce troufalí?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
